

תיק מס' 1/2022

ועדת ערר לפי חוק העתיקות התשל"ח 1978

בענין:

רתם גז טבעי בע"מ ח.פ. 515254118
רח' שחם 10, קיסריה
באמצעות ב"כ עוה"ד נעם ברימן
טל: 050-6206565, דוא"ל: noam.breimann@gmail.com

להלן "העורר/תים"

- נגד -

1. רשות העתיקות
2. מנהל רשות העתיקות

ע"י ב"כ עוה"ד עמי שחר ו/או דן בהט – הלשכה המשפטית
מוזיאון רוקפלר, ת.ד. 586, ירושלים 91004
טל: 073-3507000, פקס. 02-6288391
כתובת דוא"ל: lawoffice@israntique.org.il

להלן "המשיבה"

החלטה

ביום 11.7.22 הגישה העוררת את כתב הערר בו היא מבקשת סעד מועדת ערר זו (להלן "הועדה") על פי סעיף 36 (א) 9 לחוק העתיקות התשל"ח 1978 (להלן "החוק").

ביום 4.8.22 הגישה המשיבה את תגובתה, שעיקרה בקשה לדחיית הערר על הסף בשל העדר סמכות עניינית של הועדה, איחור בהגשת הערר, העדר צירוף ההחלטה נושא הערר והיות הועדה ערכאה לא מתאימה מבחינה "מוסדית" ו-"דיונית".

ביום 12.8.22 נתנה הועדה החלטת ביניים שעיקרה ליתן לעוררת אפשרות להגיב לתשובת המשיבה עד ליום 19.8.22.

ביום 28.9.22 הגישה העוררת את תשובתה לתגובת המשיבה, לאחר שנסתבר כי כתוצאה מתקלה מנהלית ב"כ העוררת לא קיבל את החלטת הועדה מיום 12.8.22 והועדה נעתרה לביטול החלטתה מיום 21.8.22 למחיקת הערר (בעקבות בקשה מתאימה של העוררת מיום 12.9.22).

ביום 25.10.22 הגישה המשיבה בקשה נוספת לדחיית הערר על הסף בשל היותו "תיאורטי".

ביום 31.10.22 הגישה העוררת את תגובתה לבקשתה האחרונה הנ"ל של המשיבה.

הועדה, לאחר שקראה את כל כתבי טענות, שהוגשו לה על ידי הצדדים הגיעה להחלטותיה כדלקמן:

1. סעיף 36 (א) לחוק העתיקות התשל"ח - 1978 קובע בסעיפי המשנה (1) – (9) (להלן "סעיף 36(א)") את רשימת נושאי העררים בהם יש לועדה את הסמכות לדון.

2. טענת העוררת היא, כי מהחלטת המשיבה במכתביה לרבות מכתבה מיום 29.8.21 עולה, כי המשיבה מתנה את הסכמתה לאפשר לעוררת לבצע את עבודותיה להנחת קו צינור הגז בביצוע עבודות בדיקה/חפירות בדיקה/הצלה, שאת ביצוען מבקשת העוררת לבצע ע"י המשיבה (להלן "עבודות ההצלה"). בענין זה, אכן יש לועדה סמכות דיונית עפ"י הוראת סעיף 36(א)(9) הקובעת את זכות הערר למי שרואה עצמו נפגע מ"סירוב לתת אישור לפי סעיף 29".
3. אלא שלאחר התעמקות בטיעוני הצדדים, מסתבר, כי עיקרו של הערר איננו עוסק בסירוב המשיבה ליתן אישור לעוררת לפי סעיף 29 לחוק, אלא בסיווג העוררת כמי שהינה "גוף ציבורי" או כפועלת עבור גוף כזה או היותה "גוף שאינו ציבורי" או כפועלת עבור גוף כזה, כהגדרת ביטויים אלה בתקנות העתיקות (אגרות למתן אישור פעולות) תשס"א 2001 (להלן "התקנות") שהותקנו על פי סעיף 46(א) לחוק.
- הסיווג הנ"ל חשיבותו בכך שהוא הקובע את שיעור האגרות או את שיעור המימון החלים על העוררת בגין ביצוע עבודות ההצלה ע"י המשיבה.
4. מכאן, שבעצם מדובר על הפעלת סמכות הועדה לקביעת סיווג העוררת לפי התקנות לצורך קביעת האגרות החלות עליו, אשר נחקקו מכוח סעיף 46(א) לחוק.
5. הן סעיף 46(א) לחוק והן התקנות אינם נזכרים ברשימת הנושאים עליהם משתרעת סמכותה של הועדה לפי סעיף 36(א).
6. גם אם מרגישה העוררת עצמה נפגעת מסיווגה כ"גוף הפועל עבור גוף ציבורי", הרי שעל עצם קביעתה זו של המשיבה, תהא מוטעית, ככל שתהא, אין לועדה זו סמכות לדון על פי האמור בסעיף 36(א).
7. הועדה ערה לטיעוני ב"כ העוררת, שנטענו בכישרון רב, בהם נעשה ניסיון למתוח את סמכות הועדה מעבר לגבולות סעיף 36(א), שהן תוכנו והן "רוחו" כוונתם להגביל את סמכות הועדה לנושאים מסוימים ולהימנע מליתן לועדה סמכות רחבה יותר. סמכות נרחבת כזו צריך שתיעשה או יכלה לבוא במפורש לביטוי כמשל בסעיף חיקוק מפורש, הנותן לועדה סמכות לדון "בכל נושא אחר הקשור לאיזה מהנושאים הנ"ל (של סעיף 36(א))". ברי, כי הדין לא עשה כן, ולא הקנה לועדה את הסמכות לעסוק ב"חקר" סיווגה של העוררת לצורך קביעת האגרות, שנקבעו בתקנות או להרחיב את יריעת הנושאים בהם היא רשאית לדון.

סוף דבר:

8. רשימת הנושאים בהם לועדה סמכות לדון הינה זו שנקבעה בסעיף 36(א) לחוק, מדובר ברשימה סגורה שאין "למתוח" אותה מעבר לאמור בה.
9. משכך הם פני הדברים לא מצאה הועדה כל טעם לדון בבקשת המשיבה מיום 25.10.22 לדחיית הערר על הסף בשל היותו "תיאורטי".
10. נבקש להעיר זה:

א. מעיון במכתב המשיבה ומהאמור בחוק, עולה, כי אין המשיבה הגורם היחיד, הרשאי לבצע עבודות הצלה וכי מותר, בכפוף לקיום רישיון כדין על פי קריטריונים קיימים שפורסמו כדבעי, גם לגורמים אחרים לבצע עבודות כאלה.

ב. העוררת יכלה, אולי, כדי למנוע עיכובים בעבודותיה, לשלם תחת מחאה את האגרות אותן דרשה המשיבה ולאחר מכן לתבוע החזר מתאים בגין בהליך מתאים בפני בית המשפט המוסמך.

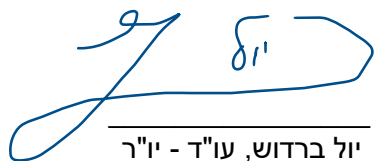
ג. המשיבה משום מה מצאה לנכון בסוף מכתביה לעוררת לרבות מכתבה מיום 29.8.21 לציין, מחד, כי ניתן לערער על החלטתה בפני הועדה אך מאידך, יצאה ב"מתקפה" של טענות חוסר סמכות דיונית לועדה בערר זה.

אין דעת הועדה נוחה מהתנהלות זו של רשות סטטוטורית – ציבורית, האמור ליתן שירות אמין והוגן. כמו כן, ברי שסמכויות הועדה נקבעות בדין ואל לה למשיבה לשלוח את הפונים לערער בפני הועדה בדרך "עיוורת", שעה שאף היא כרשות ציבורית סבורה שאין לועדה זו סמכות לדון בערר. מדובר בבזבז זמן וכסף מיותרים של העוררת, של הרשות ושל הועדה.

11. הערר נמחק איפוא על הסף בהעדר קיומה של עילה התואמת את סמכויות הועדה על פי החוק.

12. ברם, לאור קיומה של פלוגתא אמיתית בדבר היישום הנכון של התקנות על העוררת והתנהלות המשיבה המפורטת בסעיף 10ג. לעיל, לא נקבע צו להוצאות.

ניתן ביום 8.11.22

יול ברדוש, עו"ד - יו"ר